

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže Jeřtova 8, Brno	
Došlo:	11 -05- 1998
Číslo:	3393/98
Přílohy:	1
Vyřizuje:	213/98

1203w

2A 2/ 98 - 15

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v právní věci žalobce: Pražská kanalizace a vodní toky s.p., Cihelná 4, 118 41 Praha 1, proti žalovanému: Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Joštova 8, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23.2.1998 č.j. 1R 33/96,

t a k t o :

I. Řízení se z a s t a v u j e .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se v r a c í 50% ze zaplaceného soudního poplatku 1.000,- Kč tj. částka 500,- Kč, která bude vyplacena z účtu Vrchního soudu v Olomouci do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Olomouci dne 25.3.1998 domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. 1R 33/96 ze dne 23.2.1998. Tímto

rozhodnutím bylo zrušeno rozhodnutí Ministerstva pro hospodářskou soutěž ze dne 15.10.1996 č.j. S 68/96-220 ve věci narušení hospodářské soutěže porušením ustanovení § 9 odst. 3 zák. č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže v platném znění a řízení bylo zastaveno.

Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí shora uvedeného proto, aby věc byla vrácena žalovanému k novému projednání, totiž aby v návaznosti na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11.12.1997 sp.zn. 2A 10/97 byl proveden důkaz, který byl tímto soudem žalovanému uložen v rámci přezkumného řízení soudního o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9.5.1997 č.j. R 33/96. Uvedl, že rozhodnutí žalovaného o zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a zastavení řízení je v rozporu se zákonem, když bylo odůvodněno zánikem účastníka správního řízení ve shora citovaného věci a když tím podle něj odpadl důvod řízení zahájeného z podnětu správního orgánu a proto ve smyslu § 30 zák. č. 71/1967 Sb., o správním řízení toto řízení zastavil. Nedůvodnost spatřuje žalobce v tom, že ve skutečnosti žalovaný stále existuje a nezanikl po právu a má zájem na tom, aby žalovaný rozhodl ve věci samé.

Ze správního spisu žalovaného, který si soud vyžádal a ze soudního spisu zdejšího soudu sp.zn. 2A 10/97 se podávají tyto skutečnosti.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 9.5.1995 č.j. 1R 33/96 bylo ve druhém stupni změněno rozhodnutím Ministerstva pro hospodářskou soutěž č.j. S 68/96-220 ze dne 15.10.1996 tak, že se změnil bod 1, podle kterého jednání žalobce v době od 21.9.1994 do října 1996 spočívající v podmiňování udělení souhlasu investorům a stavebníkům k napojením na veřejnou kanalizaci, potřebného pro vydání stavebního povolení, uzavřením příkazních smluv a úhradou částek v nich uvedených, je zneužitím dominantního postavení na trhu ve

smyslu § 9 odst. 3 zák.č. 63/1991 Sb.. Zneužívání dominantního postavení bylo zakázáno a uložena pokuta ve výši 2 miliony Kč. K podané žalobě Vrchní soud v Olomouci rozhodl rozsudkem ze dne 11.12.1997 č.j. 2A 10/97-35 tak, že rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9.5.1997 č.j. 1R 33/96 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Důvodem tohoto postupu byla nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, jíž je možné odstranit v řízení před druhostupňovým orgánem. Proto také rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno nebylo. Zásadním důvodem zrušení byla skutečnost, že žalovaný neprovedl důkaz zejména k tomu, aby zjistil, v jakém stavu je ta část veřejné kanalizace, kterou spravuje žalobce z hlediska kapacity, jež by umožnila bez dalších technických úprav napojení stavebníků, kteří o to v rozhodném období žádali.

Ze správního spisu je patrné, že žalovaný vydal toliko jediné rozhodnutí a to 23.2.1998 pod č. 1R 33/96, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a řízení zastavil, když si předtím opatřil podklady od náměstka primátora hlavního města Prahy ze dne 22.1.1998, který sdělil, že byl podán návrh na zrušení státního podniku Pražská kanalizace a vodní toky s přechodem do likvidace a že rozhodnutím zakladatele FNM ČR byla 22.12.1997 byla založena provozní akciová společnost Pražské vodovody a kanalizace a.s. a Pražská vodohospodářská společnost a.s.. Skutečnosti, že byla založena akciová společnost shora jmenovaná dosvědčuje kopie notářských zápisů, jež je založena ve správním spisu a navíc je zde i kopie usnesení Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 34/5 ze dne 19.12.1997, kde je uvedeno, že se zrušuje mimo jiné s. p. Pražská kanalizace a vodní toky s přechodem do likvidace od 1.1.1998. S poukazem na shora řečené listiny pak odůvodnil své rozhodnutí i žalovaný.

Dne 5.3.1998 napadl u žalovaného podnět pro přezkoumání rozhodnutí 1R 33/96 v mimo odvolacím řízení, který žalobce odůvodnil tím, že na jedné straně zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a zastavení řízení chápe jako příznivou zprávu, neuspokojují jej však důvody, proč k tomuto kroku došlo.

Rozhodnutí žalovaného nemůže být předmětem přezkoumávání soudem.

Podle ustanovení hlavy druhé, části páté o.s.ř. se postupuje v případech, v nichž fyzická nebo právnická osoba tvrdí, že byla na svých právech zkrácena rozhodnutím správního orgánu a žádá, aby soud přezkoumal zákonnost tohoto rozhodnutí (§ 247 odst. 1 o.s.ř.). Podle odst. 2 pak u rozhodnutí správního orgánu vydaného ve správním řízení je předpokladem postupu podle této hlavy, aby šlo o rozhodnutí jež po vyčerpání řádných opravných prostředků, které jsou pro ně připuštěny, nabylo právní moci. Podle § 248 odst. 1 soudy nepřezkoumávají rozhodnutí správních orgánů, která nemají povahu rozhodnutí o právu či povinnosti fyzické nebo právnické osoby, zejména obecně závazné (normativní) akty, rozhodnutí organizační povahy a rozhodnutí upravující vnitřní poměry orgánu, který je vydal. Podle odst. 2 písm. e) soudy dále nepřezkoumávají rozhodnutí správních orgánů předběžné, procesní nebo pořádkové povahy, včetně rozhodnutí o pořádkových pokutách.

Z uvedeného vyplývá, že žalovaný postupoval podle § 30 správního řádu, který stanoví, že správní orgán zastaví řízení, vzal-li účastník návrh na jeho zahájení zpět a souhlasí-li s tím ostatní účastníci řízení nebo odpadne-li důvod řízení zahájeného z podnětu správního orgánu.

Podle správního řádu lze rozeznávat jednak rozhodnutí ve věci (meritorní), kterým dává správní orgán autoritativní stanovisko

k věci projednávané v řízení a kterým přímo zasahuje sféru hmotných práv účastníka tohoto řízení a jednak rozhodnutí procesní, která jsou vydávána k řešení otázek vznikajících v průběhu řízení a která se dotýkají pouze procesních práv a povinností účastníků správního řízení. Takovými rozhodnutími jsou zejména rozhodnutí o vyloučení pracovníka nebo člena správního orgánu (§ 12 odst. 1, § 13 odst. 2 správního řádu o tom, že osoba není účastníkem řízení (§ 14 odst. 1), o ustanovení opatrovníka (§ 16 odst. 1.2), o prominutí zmeškání lhůty (§ 28), o přerušování řízení (§ 29), o zastavení řízení (§ 30), o uložení náhrady nákladů řízení (§ 31 odst. 2), o uložení povinnosti předložit listinu, předmět ohledání nebo strpět ohledání na místě (§ 37, 38), o uložení předběžného opatření a jeho zrušení (§ 43 odst. 1,2), o uložení pořádkového opatření (§ 45). Nápádené rozhodnutí nelze učinit předmětem přezkumu, neboť zákonodárce jmenovitě tato (a některá další) rozhodnutí z přezkumu vyloučil a to tzv. inkompetenčním ustanovením (§ 248 o.s.ř.). Mezi takto z přezkumu vyloučená rozhodnutí patří i rozhodnutí procesní a tím rozhodnutí o zastavení řízení bezpochyby je.

Podle § 250d odst. 3 předseda senátu usnesením řízení zastaví, jestliže žaloba byla podána opožděně, jestliže byla podána neoprávněnou osobou, jestliže směřuje proti rozhodnutí, jež nemůže být předmětem přezkoumávání soudem, jestliže žalobce neodstranil vady žaloby, jejichž odstranění soud nařídil a jež brání věcnému vyřízení žaloby nebo jestliže žalobce není zastoupen podle § 250a anebo jestliže žaloba byla vzata zpět (§ 250a odst. 2).

Proto nezbylo soudu než řízení zastavit, neboť žaloba směřuje proti rozhodnutí, které nemůže být předmětem přezkoumávání soudem.

Protože řízení skončilo zastavením soud nepřiznal žádnému účastníku právo na náhradu nákladů řízení (§ 146 odst. 1 písm. c), § 240c o.s.ř.).

Protože řízení bylo zastaveno před tím, než soud začal jednat o věci samé, rozhodl podle § 10 odst. 2 zákona č. 549/1994 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších právních předpisů, o vrácení 50% soudního poplatku, který byl za soud zaplacen žalobcem kolkovou známkou, tedy částky 500,- Kč. Podle téhož ustanovení bude částka vrácena z účtu podepsaného soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 250j odst. 4 o.s.ř.).

V Olomouci dne 6. května 1998

Za správnost vyhotovení :

Handwritten signature

JUDr. Václav Novotný, v.r.
předseda senátu

